

Emilia Plater

dr Tomasz Skonieczny

- Zebrała własny 280 osobowy oddział (z miejscowych chłopów, mieszczaństwa, drobnej szlachty) w Dusiatach koło Jeziorosów.

Walczyła od 30.03 do 9.07.1831 r.

- 5 czerwca gen. Dezydery Chłapowski nadał Emilii Plater honorowy stopień kapitana i powierzył jej dowództwo 1 kompanii 1 Pułku Piechoty Litewskiej, przemianowanego następnie na 25 Pułk Piechoty Liniowej,
- jednocześnie zaproponował Emilii powrót do domu - kategorycznie odmówiła.

Emilia Plater w potyczce pod Szawłami (w obronie taborów – 8.07.1831). (Wojciech Kossak)

- Po rozbiciu przez Rosjan litewskich oddziałów powstańczych postanawia w kontynuować walkę.
- Wyrusza do wciąż walczącej Warszawy.
- Po 10 dniach podróży, Emilia zaczyna chorować na zapalenie płuc.
- Wysoka gorączka oraz brak lekarstw powoduje zatrzymanie się w majątku Ignacego Abłamowicza w Justianowie koło Sejna.

- Mimo troskliwej opieki, umiera 23 grudnia 1831 roku.
- Zwłoki zostały pochowane w Kopciowie (obecnie Litwa).

- Pochodziła ze spolszczonej rodziny arystokratycznej z Kurlandii (obecnie Łotwa). Wcześnie osierocona przez rodziców, ojca hulakę Franciszka Ksawerego Broel-Plater z Broelu h. Plater i matkę Anne z domu von der Mohl.
- Wychowywała się z kuzynami, kolegami. Jeździła konno, uprawia fechtunek.

Wychowana na:

- historii Joanny d'Arc,
- Tadeuszu Kościuszcze;
- legendzie Filomatów i Filaretów.
- W pokoju miała portret Greczynki Bubuliny, która w czasie powstania greckiego ofiarowała cały swój majątek na rzecz powstańców, uzbroiła trzy okręty i sama nimi dowodziła.

Stała się zmitologizowanym symbolem powstania na Litwie.

Jej imię rozstawił
Adam Mickiewicz w
"Śmierci Pułkownika"

- Do dziś jest uważana za wzór cnót, patriotyzmu i męstwa.